

ת"פ 37893/03/22 - מדינת ישראל נגד בהא עטאללה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 37893-03-22 מדינת ישראל נ' עטאללה(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
בהא עטאללה (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד טל עופר מפרקליטות מחוז חיפה-פלילי

בשם הנאשם: עו"ד באסל פלאח

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה לעניין העונש בעבירות הבאות:

- באישום הראשון - בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- באישום השני - בעבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין.
- באישום השלישי - עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
- באישום הרביעי - סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

2. להלן יובאו עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן:

על פי המתואר באישום הראשון, מ' הוא בעל עסק בכפר יאסיף. במהלך חודש אוגוסט 2021 הגיע לידי הנאשם צ'ק שמסר מ' במהלך פעילותו העסקית כתשלום לבית עסק אחר על סך 12,160 ₪. ביום 11.8.2021 הנאשם יצר קשר טלפוני עם מ' וטען בפניו כי מדובר בצ'ק שלו וכי מ' או מי מטעמו זיפו את פרטיו ואיים על מ' באומרו "מי שזייף את הצ'ק הזה אני הולך לזיין אותו". זמן קצר לאחר מכן השניים שוחחו בשנית והנאשם דרש מ-מ' להעביר לו את סכום הצ'ק ו-מ' אמר שיבדוק את העניין. בהמשך לכך ביום 17.8.2021 שוחחו השניים טלפונית פעם נוספת אודות הצ'ק ובשיחה מ' הכחיש שזייף את הצ'ק, ואילו הנאשם איים עליו פעם נוספת באומרו "אתה יודע שהצ'ק הזה יעלה לך ביוקר... אני אשים לך מטען בתחת שיעיף אותך לנבי-שועייב... תיזהר לזייף צ'ק מהצ'קים

שלי" ובהמשך השמיע איומים נוספים ודרש שלמחרת המתלונן יעביר לו צ'ק חלופי על אותו הסכום.

על פי המתואר באישום השני, נג'יב טרודי הוא חבר של הנאשם ובזמנים הרלוונטיים בינו לבין הנאשם היו קשרים עסקיים. במהלך חודש ספטמבר 2021 פנה ע' לטרודי וביקש ממנו ללוות סכום כסף בסך 22,000 ₪ בשל קשיים כלכליים אליהם נקלע. טרודי נעתר לבקשה וללא ידיעת ע' נטל את סכום ההלוואה מהנאשם, כשסוכם שע' ישיב את הסכום לטרודי לאחר כשבוע. לאחר חלוף המועד שנקבע להחזרת ההלוואה ביום 28.9.2021 התקשר הנאשם ל-ע' ואמר לו שטרודי לקח ממנו את סכום ההלוואה ו-ע' מתעכב בהשבת הסכום ודרש ממנו להשיב את הכסף עוד באותו היום. ע' אמר שאינו יכול לעשות כן וביקש ארכה של מספר ימים אולם הנאשם סרב ואמר שהוא רוצה את הכסף ושאינו צורך שיריבו ושהמשך היום יגיע אל ע' אחיו של הנאשם, סאלח עטאללה, כדי לקחת ממנו את סכום ההלוואה. כמה שעות לאחר מכן הנאשם התקשר פעם נוספת ל-ע' ואמר לו **"בכוח אני רוצה את הכסף שלי היום, לא יודע איך"** ואילו ע' אמר שהסכום אינו ברשותו. בהמשך היום הנאשם ו-ע' נפגשו בירכא ובפגישה הנאשם חזר ודרש את סכום ההלוואה, כשלבסוף סוכם ש-ע' ישיב לו את הסכום עד למחרת בשעת הערב. למחרת, לאחר שחלף המועד שנקבע להשבת ההלוואה, הנאשם ו-ע' שוחחו בטלפון עוד מספר פעמים, ובסופו של דבר נפגשו, כש-ע' העביר לידי הנאשם 15,000 ₪ ואמר שיעביר לו למחרת את יתרת סכום ההלוואה. בין ה-30.9.2021 ל-2.10.21 שוחחו הנאשם ו-ע' מספר פעמים לגבי השבת יתרת הסכום וביום 3.10.21 שוחחו פעם נוספת ובמהלך השיחה אמר הנאשם ל-ע' כי **"בחיי שני הילדים אם היום לא יהיה לי כסף אני לא אשאל אותך עליהם... אני אפוצץ לך את החזית של הבית, אתן לכדורים לצאת מהצד השני"**. בהמשך הנאשם אמר שאם יתרת ההלוואה לא תשולם עד לשעות הערב הסכום יוכפל. בסופו של דבר ע' העביר לנאשם את יתרת הסכום באותו היום בשעות הערב.

על פי המתואר באישום השלישי, במועדים הרלוונטיים בין הנאשם לבין א', מנהל בית קפה בירכא, היו קשרים כלכליים. ר' עבד בבית הקפה ובסוף חודש ספטמבר 2021 התפטר תוך מתן התראה של מספר ימים, ובעקבות זאת התעוררה מחלוקת בינו לבין א' לגבי תשלום יתרת משכורתו. ביום 10.10.21 התקשר הנאשם ל-ר' ודרש ממנו להפסיק להתקשר ל-א' לגבי המחלוקת. ר' עדכן את דודו י' בתוכן השיחה ו-י' התקשר לנאשם במטרה ליישב את המחלוקת כשבמהלך השיחה הנאשם אמר ל-י' שבית הקפה שלו ושבמידה ו-ר' יתקשר ל-א', הנאשם יגיע לשפרעם ויפגע בו. הנאשם הציג עצמו כמי שהיה עצור חודשיים ואין לו בעיה להיות עצור עוד חצי שנה על ר' וכן אמר כי **"כסף אין לו אצלי, ואם הוא ממשיך ומגדיל את הסיפור אני עולה ומזיין אותו באמצע שפרעם"**. בסוף השיחה קבעו הנאשם ו-י' להיפגש בבית הקפה על מנת להמשיך לדון במחלוקת. למחרת התקיימה הפגישה בה נכחו הנאשם י' ו-א' ובמהלך הפגישה הודיע הנאשם ל-י' כי החליט ש-א' ישלם לו 2,000 ₪ עבור ר' על מנת ליישב את המחלוקת ו-א' העביר לו את הסכום האמור. זמן קצר לאחר מכן הודיע הנאשם ל-י' כי החליט ש-א' ישלם לו סכום נוסף של 1,000 ₪ עבור עבודתו של ר'. בחלוף יומיים נפגש י' עם א' בבית הקפה וקיבל מידי א' את הסכום.

על פי המתואר באישום הרביעי, בזמנים הרלוונטיים התקיימו קשרים עסקיים בין אמיר דאהר לבין ז', מנהל חברת אבטחה מירכא. דאהר הוא חברו של הנאשם. במהלך חודש אוקטובר 2021 התקיים אירוע בו ביצע דאהר עבודת אבטחה עבור ז' כשלפי הסיכום בניהם היה על ז' להעביר לדאהר תשלום על סך 20,000 ₪ עבור העבודה. לאחר שהתגלעה מחלוקת בין דאהר לבין ז' בנוגע לעיתוי העברת התשלום סוכם שז' יעביר את הסכום במספר תשלומים ובמקביל פנה דאהר לנאשם וביקש סיועו בקבלת הכספים מ-ז'. ז' העביר לדאהר תשלום בסך 3,000 ₪ מתוך

התשלום המלא בעבור העבודה. ביום 5.11.2021 נפגש ז' עם הנאשם בירכא והעביר לו סך של 10,000 ₪ עבור דאהר, וסוכם כי למחרת ז' יעביר לנאשם סכום נוסף בסך 6,000 ₪ עבור דאהר. בהמשך, עדכן ז' את דאהר כי הוא מתעכב בהעברת היתרה ודאהר עדכן את הנאשם. ביום 7.11.2021 ז' טרם שילם את היתרה של התשלום, ובשעת אחר"צ שוחחו ז' והנאשם בטלפון והנאשם צעק עליו באומרו "אתה רוצה שאשלח אלייך מישהו היום... אתה רוצה שאתהפך עלייך ואזיין אותך... אמרתי לך להביא 6,000 ₪ ביום שישי, אמרת לי מחר תיקח אותם ואנחנו כבר ביום שני ועדיין לא נתת אותם. היום אני רוצה את הכסף". ז' מסר שבכוונתו להשיב את היתרה למחרת והנאשם אמר לו "אז אני מתקשר אליך בשעה 11, אם הם לא מוכנים, בכבוד של אחותי, אני אריב איתך". בהמשך לשיחה התקשר הנאשם לדאהר ועדכן אותו כי ז' יעביר לו את היתרה למחרת ישלם ז' 60,000 ₪. זמן קצר לאחר מכן הנאשם ו-ז' שוחחו בטלפון ו-ז' ביקש להסביר לנאשם כי הוא מתעכב בהעברת היתרה כי טרם קיבל תשלום עבור העבודה באירוע וככל שיקבל את הכסף למחרת יעביר את היתרה מיד לדאהר. הנאשם אמר ל-ז' "באלוהים וני שועיב וסבלאן ועיסא ונבי מוחמד והבתולה מחר בשעה 9 אני בא לקחת 6,400 ₪, חוץ מזה אין דיבורים אל תזיין לי את הראש, אחרת אביא M-16 ואהרוס לך את הבית והמשרד, ותשמע הטלפון שלי מוקלט במשטרה, אם יירו עליך תגיד להם בהא". למחרת, לאחר שקיבל את התשלום עבור העבודה, ז' נפגש עם דאהר והעביר לידיו את יתרת התשלום.

טיעוני המאשימה לעונש

3. נטען כי לראות בכל האירועים המתוארים בכתב האישום כסדרה מתמשכת של פעולות ומעשים, שבוצעו כלפי מתלוננים שונים, בתקופות שונות ולכן יש לקבוע מתחם נפרד בגין כל אירוע.
4. נטען כי במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלמות הגוף והנפש, שמירה על האוטונומיה הגופנית והנפשית של הפרט, כבוד האדם, הזכות לפרטיות וביטחון, וזכות הקניין. עוד טענה המאשימה כי טמונה חומרה יתרה בביצוע עבירת הסחיטה באיומים.
5. נטען כי לא דובר באירוע ספונטני אלא אירועים שנעשו על פני תקופה וכללו תיאום ותכנון באשר לאופן סחיטת המתלוננים. נטען כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא בלעדי ומהותי וכי למתלוננים נגרם נזק נפשי כשהחשש והפחד מלווה אותם עד היום. עוד נטען שהעבירות בוצעו בשיטתיות ותחכום לאורך תקופה ארוכה וצוין לחומרא ריבוי הקורבנות.
6. המאשימה הפנה, בין היתר, לפסיקה הבאה:

- רע"פ 1729/07 עאייד עטאונה נ' מדינת ישראל (07.06.2007), דובר בנאשם שהורשע בסחיטה באיומים (רישא). המתלון היה מצוי בסכסוך כספי עם חברה והנאשם יצר עימו קשר תוך שהציג עצמו כמי שפועל לגביית חובות בעבור החברה ודרש את החוב תוך שאיים על המתלון שיודעים היכן הוא מתגורר וכן שממתינים לו שני כדורי אזהרה ורימון בפתח הבית. בית המשפט השלום הטיל 9 חודשי מאסר, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור

המדינה והחמיר את העונש ל-3 שנים. בקשת רשות ערעור שהוגשה נדחתה.

- ת"פ (מרכז) 13913-08-12 **מדינת ישראל נ' יוסף שריקר** (9.9.2013), שם דובר במספר נאשמים שהורשעו על פי הודאתם בעבירות של קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה. דובר בפרשה במסגרתה סחטו מאות אלפי שקלים מהמתלונן על רקע חוב עבר שפרע שנים לפני כן. נקבע מתחם של 24-48 חודשי מאסר והוטלו עונשים בני 36 חודשי מאסר על נאשמים 1-2 (יוער כי ערעורים שהוגשו על חומרת העונש לבית המשפט העליון שנדונו בע"פ 1637/13 נדחו, למעט התערבות בעונשו של נאשם 2 אשר הופחת ל-32 חודשי מאסר בשל חלקו היחסי בביצוע המעשים).

- ת"פ 23132-03-14 **מדינת ישראל נ' יאסין ואח'** (3.3.2015), במקרה זה נאשמים הורשעו במספר עבירות, כל אחד לפי מעורבותו וחלקו, בניהן סחיטה באיומים וסיוע לסחיטה באיומים, קשירת קשר ועבירות נוספות. דובר בעבירות איומים שבוצעו כלפי מספר מתלוננים על פני תקופה. ביחס לאישומים בגין עבירות הסחיטה באיומים נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18-42 חודשי מאסר.

- עפ"ג 56927-03-14 **מדינת ישראל נ' בושנאק** (22.5.2014), נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות גניבה, תקיפה, סחיטה באיומים; שיבוש מהלכי משפט ופגיעה בפרטיות. דובר בפרשת סחיטה בעלת אופי מיני, כאשר הנאשם ושותפו צילמו את המתלוננים ואיימו להפיץ תמונותיהם האינטימיות. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם המרכזי 10 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל והעונש הוחמר ל-16 חודשי מאסר כשצוין שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

7. המאשימה טענה שיש לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן:

- באישום הראשון והשלישי - מתחם הנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אישום;

- באישום השני - מתחם הנע בין 24-48 חודשים;

- באישום הרביעי - מתחם הנע בין 18-36 חודשים.

8. המאשימה ביקשה שיוטלו עונשים מצטברים, וטענה שיש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של כל אחד מהמתחמים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי כספי לטובת המתלוננים.

טיעוני ההגנה לעונש

9. נטען כי רק באישום השני הועברו כספים בפועל, אך דובר בחוב לגיטימי כי נתנו הלוואה למתלונן. נטען כי לא הוגשו תלונות על ידי המתלוננים וכי התיק מבוסס על האזנות סתר. עוד נטען כי לא דובר בכספים של הנאשם,

ושלא דובר בנסיבות של "פרוטקשן" כפי שנרמז על ידי המאשימה, אלא נסיבות שמתאימות לעבירת איומים וכי עבירות הסחיטה הן ברף נמוך מאוד. נטען כי התיק הוגש לבית המשפט המחוזי בגלל האישום השני כאשר הנאשם אינו זה שנתן את ההלוואה למתלונן וכי דובר בהלוואה לגטימית.

10. נטען שאין הצדקה לקבוע מתחם נפרד לכל עבירה. נטען כי העבירות בוצעו במשך חודש וחצי, כולן באמצעות הטלפון, מבלי שהופעלה אלימות ולא דובר במחשבה פלילית שונה אלא תוכנית עבריינית אחת, ולכן נטען שיש הצדקה לקבוע מתחם אחד בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה. נטען כי מעשיו של הנאשם היו ספונטניים ומדובר ברצף מעשים אחד.

11. נטען כי בזמן אמת הרשויות שמעו את האזנות ואף על פי כן במשך 4 חודשים מאז הושמע האיום האחרון לא עשו דבר וכי מאוקטובר 21 ועד פברואר 2022 הנאשם היה חופשי ולא היו עבירות נוספות. בנוסף, נטען כי האזנה החלה חודשיים לפני האירועים נשוא האישום וכי "נשמעו קללות" אולם לא הוגשו כתבי אישום אחרים.

12. נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים. נטען שהנאשם ונמצא מזה שנה בתנאי איזוק. נטען כי הנאשם מודה במעשיו ולא ידע להסביר את עצמו בשירות המבחן והתבקש לא לתת משקל להמלצת שירות המבחן. נטען כי הנאשם עבר מספר ניתוחים והוגשו מסמכים רפואיים בעניין ונטען כי בעבר היה מעורב בתאונת דרכים ונותר עם פגיעות פיזיות ונפשיות. נטען כי בתסקיר לא ניתן משקל מספק למצבו הנפשי של הנאשם.

13. הסנגור הפנה, בין היתר, לפסיקה הבאה:

- ת"פ 45612-01-22 **מדינת ישראל נ' אגברי חרירי ואח'** (15.3.20) שם דובר בנאשמים שהורשעו על פי הודאתם בעבירות של סחיטה באיומים וקשירת קשר, כל נאשם על פי חלקו. באותו מקרה בית המשפט אישר הסדר עונשי לפיו הוטלו על נאשם 1 30 חודשי מאסר ועל נאשם 2 36 חודשי מאסר תוך שצוין כי מדובר בענישה מקלה אולם סבירה.

- עפ"ג 49136-12-20 **מדינת ישראל נ' רוג'ה אלמור** (4.1.2021), דובר במשיב שהורשע על פי הודאתו בריבוי עבירות סחיטה באיומים. סחט את המתלוננים על רקע חושב שטען שיש לבנם לגורמים עברייניים. בבית משפט השלום נקבע מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר. ערעור המדינה התקבל ונקבע שהיה מקום לקבוע מתחם גבוה יותר שהרף התחתון שלו גובה מ-9 חודשים. בסופו של דבר ערכאת הערעור החמירה את העונש ל-12 חודשי מאסר מבלי למצות את העונש.

- ת"פ 26572-02-22 **מדינת ישראל נ' נאבלסי** (16.2.23), נאשם שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר שכלל הסכמה לגבי טווחי ענישה בעבירות סחיטה באיומים ושימוש במרמה עורמה ותחבולה. בית המשפט אימץ את טווחי הצדדים וקבע מתחם הנע בין 9-22 חודשי מאסר והטיל 11 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 151-05-20 מדינת ישראל נ' עבאס ואח' (15.3.2021), דובר בנאשמים שהורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר בעבירות של סחיטה באיומים ועבירות נוספות. דובר בעבירות שבוצעו לצורך זכיה במכרזי בנייה ועבודות תשתית במועצות מקומיות. ביחס לנאשם 1 שחלקו היה המשמעותי נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 14-30 חודשי מאסר ובסופו של דבר הוטלו עליו 14 חודשים.

14. נטען שביחס לעבירות האיומים הענישה בפסיקה היא של מאסר מותנה וביקש שייקבע עונש בן 12 חודשים ממנו תנוכה התקופה שהנאשם היה במעצר.

דברי הנאשם

15. הנאשם אמר שעשה טעות והוא מודה אולם לא הייתה לו כוונה לסחוט איש. טען שהמתלוננים הם חבריו ושביקש מהם סליחה והתנצל על מעשיו.

תסקיר שירות המבחן

16. צוין כי הנאשם נשוי ולו שני ילדים, השלים 11 שנות לימודים ולא גויס בשל פטור רפואי. טרם מעצרו עבד במסעדה בבעלות אשתו. לדבריו מקבל קצבת נכות בשל תאונת דרכים שאירעה בשנת 2007 בעקבותיה סבל מפגיעת ראש. לדבריו בשנת 2019 נפגע בבטנו מירי כדורים טועים. עוד צוין כי אביו אובחן כחולה בסרטן לפני כחצי שנה. משפחת מוצאו תוארה כגורם משמעותי ומרכזי.

בהתייחס לעבירות בהן הורשע, הנאשם מסר כי בוצעו האזנות סתר בהן נשמעו שיחות חבריות בהן לא התכוון לאיים אלא רק התבדח ומסר כי נפגעי העבירה בכתב האישום הם חבריו. נכתב כי הנאשם מסר שלא סחט את הנפגעים אלא דובר בצורת דיבור שסיגל לעצמו.

שירות המבחן התרשם מדימוי עצמי נמוך ומקווי אישיות אימפולסיביים וקושי בשליטה בדחפים והתרשם שלקחת האחריות על ביצוע העבירות היא פורמלית בלבד ללא הפנמה של משמעות והשלכות מעשיו. כמו כן, שירות המבחן התרשם שהנאשם ממוקד במחירים האישיים אותם הוא משלם.

בסופו של דבר שירות המבחן העריך קיומו של רמת סיכון בינונית-גבוהה להישנות עבירות אלימות כשרמת החומרה תהיה גם בינונית-גבוהה, ולא ניתנה המלצה שיקומית.

17. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של שמירה על אוטונומיית הפרט והרצון החופשי, בתחושת הביטחון האישית ובזכות לקניין. לנוכח מאפייני האיומים והסחיטה - הרקע לביצוע העבירות כמתואר באישומים השונים, משכך כל אחד מהאירועים, טיב האיומים שהושמעו, והעדר הפעלת אלימות בפועל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית.

18. בנסיבות העניין, אומנם לנאשם מיוחסים ארבעה אישומים שונים, כשכל אירוע נעשה כלפי נפגע עבירה אחר שאין קשר בניהם. אולם, נוכח סמיכות הזמנים, אופי השמעת עיקר האיומים באמצעות שיחות טלפוניות, טיב האיומים שנועדו לגבות כספים בעבור מכרים ומקורבים של הנאשם, מלמדים על מידה מסוימת של שיטתיות בביצוע העבירות, ואף סמיכות הזמנים בהם בוצעו עבירות מובילה למסקנה שיש מקום לקבוע מתחם ענישה אחד כולל בגין כל האישומים (ראו המבחנים שנקבעו בעניין בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (03.09.2015)).

19. באשר לנסיבות ביצוע העבירות נתתי דעתי לכך שחלקו של הנאשם בביצוע הוא בלעדי, וכי מדובר במי שבאופן שיטתי פעל עבור מקורביו לגביית כספים ולהסדרת מחלוקות כספיות בדרכים תוקפניות ומאיימות, כשאינן אין מדובר במעידה חד-פעמית, אלא בהתנהלות חוזרת מצד הנאשם. עוד נתתי משקל לטיב האיומים שהושמעו ולנסיבות שהובילו להשמעתם, כל אישום ונסיבותיו.

20. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, מדובר בעבירות בהן מנעד הענישה הוא רחב במיוחד, כל תיק ונסיבותיו הייחודיות. במכלול הנתונים תוך ששקלתי גם את מספר האישומים ואת העבירות המיוחסות לנאשם בכל אישום, אני קובע בגין ארבעת האישומים מתחם עונש הולם אחד הנע בין 18-36 חודשי מאסר.

21. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם והחיסכון בזמן השיפוטי, ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. כמו כן, נתתי משקל לכך שאין לחובת הנאשם עבר פלילי. עוד מצאתי להתייחס להעדר המלצה טיפולית מצד שירות המבחן ולהתרשמות שירות המבחן מטיב לקיחת האחריות מצד הנאשם, הממחישים לטעמי, לצד ריבוי האישומים בהם הורשע, שקיים צורך ממשי בהרתעתו האישית. באיזון בין השיקולים יש למקם את העונש בשליש התחתון של המתחם, אולם לא בחלקו הנמוך ביותר.

22. בהתאם לכל האמור אני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 23.2.2022 ועד ליום 2.5.2022, ומיום מעצרו המחודש ביום 10.4.23 ועד למועד מתן גזר הדין;

- מאסר על תנאי בן 12 חודשים שיופעל במידה ויעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע;

- מאסר על תנאי בן 6 חודשים שיופעל במידה ויעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו עבירת אלימות מסוג עיון;
- קנס בסך 10,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.23.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ג, 22 מאי 2023, בהעדר הצדדים.